

Lov om Arbejdsmiljø i Grønland

Beskæftigelsesministeriets bekendtgørelse nr. 1048 af 26. oktober 2005 med senere ændringer - ikke autoriseret sammenskrivning

SAMMENSKRIVNINGEN omfatter

- Lovbekendtgørelse nr. 1048 af 26. oktober 2005,
- Lov nr. 1382 af 23. december 2012 og
- Lov nr. 461 af 15. maj 2017

Herved bekendtgøres lov nr. 295 af 4. juni 1986 om arbejdsmiljø i Grønland, med de ændringer, der følger af § 3 i lov nr. 193 af 26. marts 1991 og lov nr. 321 af 18. maj 2005.

Kapitel 1 - Formål og område

§ 1. Ved loven tilstræbes at skabe

1. et sikkert og sundt arbejdsmiljø, der til enhver tid er i overensstemmelse med den tekniske og sociale udvikling i det grønlandske samfund, og
2. grundlag for, at virksomhederne selv kan løse sikkerheds- og sundhedsspørgsmål med vejledning fra arbejdsmarkedets organisationer og vejledning og kontrol fra Arbejdstilsynet.

§ 2. Loven omfatter arbejde i Grønland for en arbejdsgiver.

Stk. 2. Undtaget er

1. arbejde i arbejdsgiverens private husholdning, jf. dog § 45 d,
2. arbejde, der udelukkende udføres af de medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til husstanden, jf. dog § 45 d,
3. arbejde, der udføres af militære og kan henregnes til egentlig militærtjeneste.

Stk. 3. Følgende bestemmelser omfatter også arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver, samt det arbejde, der er nævnt i stk. 2:

1. § 15 om flere arbejdsgivere m.v. på samme arbejdssted, §§ 24-30 om leverandører m.fl. og § 31 om bygherrer m.v.,
2. §§ 32 og 33 om arbejdets udførelse,
3. §§ 36 og 37 om tekniske hjælpemidler,
4. §§ 38 og 39 om stoffer og materialer,
5. § 45 c om vejtransport,

6. § 46, stk. 3, om mindstealder ved farligt arbejde.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at der for militære områder og anlæg skal gælde særlige regler om arbejdsmiljø.

§ 3. Loven gælder kun for luftfart for så vidt angår arbejde på landjorden.

Stk. 2. Loven gælder kun for søfart og fiskeri for så vidt angår

1. lastning og losning af skibe, herunder fiskefartøjer,
2. værftsarbejde om bord i skibe og arbejde, der må ligestilles hermed.

Stk. 3. Loven gælder ikke for offshorearbejde.

§ 3 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte, at loven kun i begrænset omfang skal gælde for arbejde, som udføres i den ansattes hjem.

Kapitel 2 - Virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde

Personlig kontakt

§ 4. I virksomheder med 1-9 ansatte skal virksomhedens arbejde for sikkerhed og sundhed udføres ved personlig kontakt mellem arbejdsgiveren, eventuelle arbejdsledere, jf. § 18, og de øvrige ansatte. Beskæftigelsesministeren kan dog give regler om opbygning af en sikkerhedsorganisation, hvor dette findes særlig påkrævet.

Sikkerhedsorganisation

§ 5. I virksomheder, som beskæftiger 10 ansatte eller derover, skal virksomhedens arbejde for sikkerhed og sundhed organiseres.

Stk. 2. Arbejdslederen for en afdeling eller et arbejdsområde skal sammen med sikkerhedsrepræsentanten danne en sikkerhedsgruppe for den pågældende afdeling eller det pågældende arbejdsområde.

Stk. 3. De ansatte skal vælge en sikkerhedsrepræsentant for hver afdeling eller hvert arbejdslederområde til at indtræde i sikkerhedsgruppen og repræsentere sig i spørgsmål om sikkerhed og sundhed. En tillidsrepræsentant vil kunne vælges som sikkerhedsrepræsentant.

§ 6. I virksomheder, der beskæftiger 20 ansatte eller derover, jf. dog § 7, stk. 7, skal der oprettes et sikkerhedsudvalg. Er der i virksomheden oprettet én eller to sikkerhedsgrupper, udgør sikkerhedsgruppens eller gruppernes medlemmer og virksomhedens leder eller en ansvarlig repræsentant for denne sikkerhedsudvalget. Er der oprettet flere sikkerhedsgrupper, vælger sikkerhedsrepræsentanterne imellem sig 2 medlemmer og arbejdslederne i sikkerhedsgrupperne imellem sig 2 medlemmer til et sikkerhedsudvalg, hvori virksomhedens leder eller en ansvarlig repræsentant for denne indtræder. Sikkerhedsudvalget skal planlægge, lede, rådgive og orientere om samt føre kontrol med sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for virksomheden.

Stk. 2. Den tilsynsførende fra Arbejdstilsynet skal ved besøg i virksomheden jævnligt træde i forbindelse med

virksomhedens ledelse og vedkommende sikkerhedsrepræsentanter, sikkerhedsgrupper og repræsentanter for sikkerhedsudvalget. Disse har fri adgang til at forelægge spørgsmål af sikkerheds- og sundhedsmæssig art for Arbejdstilsynet.

§ 7. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om opbygning og funktion af virksomhedernes arbejde for sikkerhed og sundhed, herunder regler om valg af sikkerhedsrepræsentanter, om deres rettigheder og pligter, om oprettelse af sikkerhedsgrupper og sikkerhedsudvalg og om disses opgaver samt om den daglige ledelse af sikkerhedsarbejdet.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om arbejdsmiljøuddannelse, herunder en arbejdsmiljøuddannelse for koordinatore af sikkerheds- og sundhedsarbejdet inden for bygge- og anlægsområdet, undervisernes kvalifikationer og kvalitetssikring af udbydere af uddannelsen.«

Stk. 3. Sikkerhedsorganisationens opgaver kan efter aftale mellem virksomheden og medarbejderne udvides til at omfatte miljøspørgsmål i direkte tilknytning til virksomheden. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler, der sikrer løsningen af virksomhedens arbejdsmiljøspørgsmål.

Stk. 4. Med henblik på at styrke og effektivisere virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsarbejde kan § 5 og § 6, stk. 1, under vilkår fastsat af beskæftigelsesministeren fraviges, hvis der

1. dels er indgået en aftale mellem én eller flere lønmodtagerorganisationer og den eller de modstående arbejdsgiverorganisationer eller arbejdsgivere eller dem, de bemyndiger hertil,
2. dels på virksomheder, der er omfattet af en aftale indgået efter nr. 1, er indgået en aftale mellem arbejdsgiveren og de ansatte i virksomheden eller de ansatte på en del af virksomheden.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan aftaler efter stk. 4 indgås.

Stk. 6. Spørgsmål om fortolkning af og brud på de indgåede aftaler efter stk. 4 afgøres ved fagretlig behandling eller, hvor dette ikke er muligt, ved domstolene.

Stk. 7. Beskæftigelsesministeren kan for fag, faglige områder eller arbejdssteder, hvor det skønnes upåkrævet eller uhensigtsmæssigt at opbygge sikkerhedsarbejdet efter reglerne i § 5, § 6, stk. 1, og § 8, stk. 3, gøre undtagelser fra disse regler eller tillempe dem efter de særlige forhold.

Stk. 8. Beskæftigelsesministeren kan endvidere gøre undtagelser fra kravet i § 7, stk. 2, om en arbejdsmiljøuddannelse for koordinatore, hvis uddannelsen ikke udbydes i Grønland.

§ 8. Arbejdsgiveren har pligt til, hvis arbejdsgiveren ikke selv er medlem af sikkerhedsudvalget, at lade sig repræsentere ved en ansvarlig person.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at medlemmerne af sikkerhedsgrupperne og sikkerhedsudvalget får en efter forholdene rimelig tid til rådighed til at varetage deres pligter i sikkerhedsarbejdet.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal give såvel sikkerhedsudvalgets som sikkerhedsgruppernes medlemmer lejlighed til at erhverve sig den fornødne viden om eller uddannelse i sikkerhedsmæssige spørgsmål.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal give sikkerhedsgrupperne og sikkerhedsudvalget lejlighed til at deltage i planlægningen for så vidt angår spørgsmål om sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen.

Stk. 5. I virksomheder, hvor der i medfør af § 5 er oprettet en eller flere sikkerhedsgrupper, men ikke skal oprettes sikkerhedsudvalg efter § 6, skal arbejdsgiveren sørge for, at de opgaver, som hører under et sikkerhedsudvalg, varetages effektivt i samarbejde med sikkerhedsgruppen eller -grupperne.

§ 9. Arbejdsgiveren afholder udgifterne ved sikkerhedsrepræsentantens hverv og godtgør sikkerhedsrepræsentanten tab af indtægt, herunder udgifter og indtægtstab i forbindelse med nødvendig deltagelse i sikkerhedskurser m.v. Det samme gælder for arbejdslederens nødvendige deltagelse i sikkerhedskurser m.v.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte bestemmelser om, at staten yder tilskud til hel eller delvis dækning af

udgifterne ved uddannelse af sikkerhedsorganisationens medlemmer.

Stk. 3. Medlemmerne af sikkerhedsorganisationen er beskyttet mod afskedigelse og anden forringelse af deres forhold på samme måde som tillidsrepræsentanter og talsmænd inden for vedkommende eller tilsvarende faglige område.

Stk. 4. Uoverensstemmelser om de i stk. 1 og 3 nævnte forhold, herunder spørgsmål om, hvilke regler der finder anvendelse, og om brud på eller fortolkning af reglerne, afgøres ved fagretlig behandling eller, hvor dette ikke er muligt, ved domstolene.

§ 10. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder skal stille sagkyndig bistand til rådighed for sikkerhedsarbejdet, hvor hensynet til de ansattes sikkerhed eller sundhed taler for det

Kapitel 3 - Almindelige regler

Arbejdsgiveren

§ 11. Arbejdsgiveren skal sørge for, at arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige. Der henvises her særlig til:

1. kapitel 4 om arbejdets udførelse,
2. kapitel 5 om arbejdsstedet,
3. kapitel 6 om tekniske hjælpemidler og
4. kapitel 7 om stoffer og materialer.

§ 11 a. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der udarbejdes en skriftlig arbejdspladsvurdering af sikkerheds- og sundhedsforholdene på arbejdspladsen under hensyntagen til arbejdets art, de arbejdsmetoder og arbejdsprocesser, der anvendes, samt virksomhedens størrelse og organisering. Arbejdspladsvurderingen skal forefindes i virksomheden og være tilgængelig for virksomhedens ledelse, de ansatte og Arbejdstilsynet. En arbejdspladsvurdering skal revideres, når der sker ændringer i arbejdet, arbejdsmetoder og arbejdsprocesser m.v. og disse ændringer har betydning for sikkerhed og sundhed under arbejdet, dog senest hvert tredje år.

Stk. 2. En arbejdspladsvurdering skal omfatte en stillingtagen til virksomhedens arbejdsmiljøproblemer, og hvordan de løses. Vurderingen skal indeholde følgende elementer:

1. Identifikation og kortlægning af virksomhedens arbejdsmiljøforhold.
2. Beskrivelse og vurdering af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer.
3. Prioritering og opstilling af en handlingsplan for løsning af virksomhedens arbejdsmiljøproblemer.
4. Retningslinjer for opfølgning på handlingsplanen.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal inddrage sikkerhedsorganisationen eller de ansatte i planlægningen, tilrettelæggelsen og gennemførelsen af samt opfølgningen på arbejdspladsvurderingen, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler for arbejdsgiverens pligter efter stk. 1-3.

§ 12. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der føres effektivt tilsyn med, at arbejdet udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

§ 13. Arbejdsgiveren skal gøre de ansatte bekendt med de ulykkes- og sygdomsfarer, der eventuelt er forbundet med deres arbejde.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal desuden sørge for, at de ansatte får nødvendig oplæring og instruktion i at udføre

arbejdet på farefri måde.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdsgiverens pligter efter stk. 1 og 2.

§ 13 a. En ansat har ret til at forlade sin arbejdsplads eller et farligt område i tilfælde af en alvorlig og umiddelbar fare, som ikke kan undgås.

Stk. 2. Den ansatte må ikke udsættes for forringelse af sine forhold, fordi den ansatte forlader sin arbejdsplads eller et farligt område efter stk. 1.

Stk. 3. Ansatte, hvis rettigheder efter stk. 1 og 2 er krænket, har krav på en godtgørelse

§ 14. Arbejdsgiveren skal sørge for, at samarbejde om sikkerhed og sundhed efter kapitel 2 kan finde sted, samt deltage i samarbejdet.

§ 15. Flere arbejdsgivere, der lader arbejde udføre på samme arbejdssted, og alle, der er beskæftiget på samme arbejdssted, skal samarbejde om at skabe sikre og sunde arbejdsforhold for alle beskæftigede.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om dette samarbejde.

§ 16. Arbejdsgiveren har pligt til at gøre de ansattes sikkerhedsrepræsentanter og tillidsrepræsentanter inden for vedkommende område bekendt med de påbud, som Arbejdstilsynet eller den i § 57 nævnte myndighed eller institution skriftligt har givet. Tilsvarende pligt påhviler arbejdsgiveren over for andre sikkerhedsrepræsentanter og tillidsrepræsentanter, der fremsætter anmodning om at blive gjort bekendt med påbudet.

Stk. 2. Hvis der på en arbejdsplads hverken er sikkerhedsrepræsentanter eller tillidsrepræsentanter, skal de ansatte gøres bekendt med afgivne påbud efter stk. 1, 1. pkt.

§ 17. Når Arbejdstilsynet forlanger det, eller når forholdene i øvrigt giver anledning dertil, skal arbejdsgiveren lade foretage undersøgelser, prøver eller besigtigelser, eventuelt ved særligt sagkyndige, for at konstatere, om arbejdsforholdene er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlige.

§ 17 a. Arbejdsgiveren skal foretage anmeldelse til Arbejdstilsynet og føre registre efter regler, som fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdstilsynet kan til statistisk brug forlange oplysninger af arbejdsgiveren om

1. de ansattes antal, køn, alder og sundhedsforhold,
2. maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber og andre tekniske hjælpemidler,
3. stoffer og materialer, og
4. andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning.

Stk. 3. Hvis statistikken offentliggøres, må navn eller firma ikke nævnes.
Virksomhedsledere m.fl.

§ 17 b. Lovens bestemmelser om arbejdsgiverens pligter gælder også for den, som leder eller deltager i ledelsen af virksomheden.

Arbejdslederen

§ 18. Ved arbejdslederen forstås den, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i en virksomhed eller en del deraf.

§ 19. Arbejdslederen skal medvirke til, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige inden for den pågældendes arbejdsområde. Arbejdslederen skal herunder påse, at de foranstaltninger, der træffes for

at fremme sikkerhed og sundhed, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver en arbejdsleder bekendt med fejl eller mangler, som kan medføre fare for ulykker eller sygdom, skal den pågældende sørge for at afværge faren. Kan faren ikke afværges ved arbejdslederens indgriben på stedet, skal denne straks gøre arbejdsgiveren bekendt med forholdet.

§ 20. Arbejdslederen skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. kapitel 2, § 15 og § 31.

Ansatte

§ 21. De ansatte skal medvirke til, at arbejdsforholdene sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige inden for deres arbejdsområde, herunder at de foranstaltninger, der træffes for at fremme sikkerhed og sundhed, virker efter deres hensigt.

Stk. 2. Bliver de ansatte opmærksomme på fejl eller mangler, som kan forringe sikkerheden eller sundheden, og som de ikke selv kan rette, skal de meddele det til et medlem af sikkerhedsgruppen, arbejdslederen eller arbejdsgiveren.

Stk. 3. Den, som for at udføre et arbejde såsom reparation eller installation midlertidigt må fjerne en sikkerhedsforanstaltning, skal påse, at denne umiddelbart efter arbejdsprocessens afslutning sættes på plads, eller at anden lige så sikker beskyttelsesforanstaltning foretages.

§ 22. De ansatte skal deltage i samarbejdet om sikkerhed og sundhed, jf. kapitel 2.

§ 23. De, der arbejder på et arbejdssted, hvor flere arbejdsgivere lader arbejde udføre, skal rette sig efter de regler, der gælder for virksomhedernes samarbejde, jf. §§ 15 og 31, foruden efter de regler, der gælder for det arbejde, de skal udføre.

Stk. 2. De, der arbejder på en fremmed virksomheds område, skal rette sig efter de regler om sikkerhed og sundhed, der gælder for denne virksomhed, foruden efter de regler, der gælder for det arbejde, de skal udføre.
Leverandører, installatører, reparatører og planlæggere m.fl.

§ 24. Den, der overdrager, overlader eller udstiller maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber eller andre tekniske hjælpemidler, skal sørge for, at genstandene, når de udleveres til brug eller udstilles, er forsynet med nødvendigt beskyttelsesudstyr og kan anvendes efter deres hensigt uden at være farlige for sikkerhed eller sundhed, jf. kapitel 6. Nødvendige og let forståelige anvisninger om brug, vedligeholdelse, transport og opstilling skal følge med ved leveringen.

Stk. 2. Overdrages eller overlades brugsfærdige tekniske hjælpemidler til videresalg, udlejning eller udlån, gælder samme pligter.

Stk. 3. Når Arbejdstilsynet forlanger det, eller når forholdene i øvrigt giver anledning dertil, skal importøren eller fremstilleren lade foretage undersøgelser, prøver eller besigtigelser, eventuelt ved særligt sagkyndige, for at konstatere, om det tekniske hjælpemiddel er sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Stk. 4. Når Arbejdstilsynet forlanger det, skal importøren eller fremstilleren oplyse om den afsatte mængde af et teknisk hjælpemiddel, som kan være farligt for sikkerhed eller sundhed.

§ 25. Enhver maskine, der udleveres eller udstilles i Grønland, skal være forsynet med fremstillernes eller for importerede maskiners vedkommende importørens navn og adresse eller med anden markering, som gør det let at identificere fremstilleren, henholdsvis importøren.

§ 26. Den, der som selvstændig virksomhed installerer, ombygger eller hovedreparerer et teknisk hjælpemiddel, skal påse, at de sikkerhedsmæssige forskrifter og anvisninger, der gælder for hjælpemidlet, er opfyldt.

Stk. 2. Hvis en reparation kun berører én eller nogle dele af det, der repareres, skal reparatøren påse, at de sikkerhedsmæssige forskrifter og anvisninger, som gælder for delene, er opfyldt. Bliver reparatøren under sit arbejde opmærksom på andre fejl eller mangler, der har sikkerhedsmæssig betydning, skal han gøre ejeren eller brugeren bekendt med dem.

§ 27. Den, der leverer et projekt til et teknisk hjælpemiddel, et produktionsanlæg eller et bygge- eller anlægsarbejde, skal i projektet tage hensyn til sikkerhed og sundhed ved arbejdets udførelse og driften af det færdige byggeri eller anlæg m.v. Det samme gælder den, der fører tilsyn med et sådant projekt eller rådgiver om arbejdsmiljømæssige forhold.

§ 27 a. Den, der udbyder en tjenesteydelse, skal ved udarbejdelsen af sit udbudsmateriale påse, at der er taget hensyn til sikkerheden og sundheden ved opgavens udførelse. Udbyder skal endvidere sørge for, at udbudsmaterialet indeholder relevante oplysninger om særlige, væsentlige arbejdsmiljøforhold, der er forbundet med opgavens udførelse med henblik på, at den, der udfører opgaven, får kendskab hertil.

Stk. 2. Udbyder skal i øvrigt medvirke til, at den udbudte opgave kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt af den arbejdsgiver, der har fået opgaven tildelt.

§ 28. Reglerne i §§ 24, 25, 27 og 29, stk. 2, gælder også for leverandører m.fl. af stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for sikkerhed eller sundhed.

§ 29. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de i §§ 24-28 omhandlede forhold.
Stk. 2. Reglerne i §§ 24-28 fritager ikke brugeren for forpligtelser efter loven.

§ 30. Når særlige forhold foreligger, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler eller træffe bestemmelser, der fraviger kravene i §§ 24-28. Sådanne bestemmelser kan endvidere i enkelttilfælde, når særlige forhold foreligger, træffes af Arbejdstilsynet.

Bygherrer m.v.

§ 31. Bygherren skal medvirke til, at arbejdsgiveren kan udføre bygge- og anlægsarbejdet sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Ved bygge- og anlægsvirksomhed af en vis størrelse, hvor flere arbejdsgivere er beskæftiget på samme arbejdssted, skal bygherren planlægge, afgrænse og koordinere foranstaltningerne til fremme af de ansattes sikkerhed og sundhed.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bygherrens pligter efter stk. 2, herunder om

1. afgrænsning af de enkelte arbejdsgiveres opgaver i fællesområderne, inden arbejdet sættes i gang,
2. udarbejdelse af en plan for sikkerhed og sundhed, inden byggepladsen etableres,
3. koordinering af foranstaltninger til fremme af sikkerhed og sundhed i fællesområderne, medens arbejdet er i gang, og
4. udpegning af koordinator med den fornødne viden om og særlig uddannelse i sikkerheds- og sundhedsmæssige spørgsmål til at varetage koordinering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige foranstaltninger på arbejdsstedet.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om bygherrens pligt til at anmelde større bygge- og anlægsarbejder til Arbejdstilsynet.

Kapitel 4 - Arbejdets udførelse

§ 32. Arbejdet skal planlægges, tilrettelægges og udføres således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges, medmindre beskæftigelsesministeren bestemmer andet.

§ 33. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om de krav, der skal være opfyldt, for at arbejdet kan anses for fuldt forsvarligt planlagt, tilrettelagt og udført, herunder

1. om forbud mod særlig farlige arbejder, arbejdsprocesser og arbejdsmetoder,
2. om personlige værnemidler og særligt arbejdstøj,
3. om, at arbejder, der kan medføre betydelig fare for ulykker eller sygdom, herunder sprængningsarbejder, kun må udføres af personer, der har erhvervet bevis for en nærmere angivet uddannelse eller aflagt en prøve, samt
4. om, at der, hvor hensynet til sikkerhed eller sundhed kræver det, skal udarbejdes planer over arbejds gang, arbejdsprocesser og arbejdsmetoder, og at sådanne planer og ændringer i dem skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse.

Stk. 2. Der kan i reglerne anvendes henvisninger til normer og standarder, når disse angives entydigt, herunder med datering.

Kapitel 5 - Arbejdsstedet

§ 34. Arbejdsstedet skal indrettes således, at det sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarligt.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges, medmindre beskæftigelsesministeren bestemmer andet.

§ 35. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om indretning af faste, midlertidige, skiftende og udendørs arbejdssteder, herunder om særlige foranstaltninger i forbindelse med bjergværksdrift.

Stk. 2. Der kan i reglerne anvendes henvisninger til normer og standarder, når disse angives entydigt, herunder med datering.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan desuden fastsætte regler om,

1. at projekter og lignende til opførelse eller ombygning af virksomheder skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse, før de bringes til udførelse,
2. at planer om indretning eller ændring af lokaler, tekniske anlæg m.v. skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse, før de bringes til udførelse, og
3. at bygninger, lokaler, arealer m.v. ikke må udlejes til erhvervsvirksomhed, før spørgsmålet, om lokalerne m.v. kan anvendes til det påtænkte formål, har været forelagt Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse.

Kapitel 6 - Tekniske hjælpemidler

§ 36. Tekniske hjælpemidler skal være indrettet og skal anvendes således, at de sikkerheds- og sundhedsmæssigt er fuldt forsvarlige. Reglerne om anvendelse gælder også for vedligeholdelse, rengøring, reparation og lignende.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges, medmindre beskæftigelsesministeren bestemmer andet.

§ 37. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tekniske hjælpemidler, herunder om,

1. at fremstilling, import, overdragelse, overladelse, udstilling eller anvendelse af særlig farlige tekniske hjælpemidler skal være forbudt,
2. at planer for konstruktion, udførelse og opstilling af tekniske hjælpemidler skal forelægges Arbejdstilsynet til udtalelse eller godkendelse,
3. at et teknisk hjælpemiddel skal godkendes af Arbejdstilsynet, før det overdrages eller overlades til brugeren eller tages i brug,
4. at et teknisk hjælpemiddel skal anmeldes til Arbejdstilsynet eller underkastes afprøvning eller andre kontrolundersøgelser, herunder periodiske, og
5. at tekniske hjælpemidler skal være forsynet med mærkning, som gør det let at identificere fremstilleren, henholdsvis importøren, eller konstatere de anvendte materials tekniske data, art og oprindelse, samt godkendelser, afprøvninger eller andre forhold af betydning for arbejdsmiljøet.

Stk. 2. Der kan i reglerne anvendes henvisninger til normer og standarder, når disse angives entydigt, herunder med datering.

Kapitel 7 - Stoffer og materialer

§ 38. Stoffer og materialer med egenskaber, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, må kun fremstilles og anvendes ved arbejdsprocesser og -metoder, der effektivt sikrer de beskæftigede mod ulykker og sygdomme.

Stk. 2. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- eller sundhedsmæssig betydning, skal følges, medmindre beskæftigelsesministeren bestemmer andet.

§ 39. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om fremstilling, import, oplagring, transport og anvendelse af stoffer og materialer, herunder om

1. særlig mærkning af stoffer og materialer, der anvendes ved arbejde, eller deres emballage,
2. pligt til at udføre arbejdshygiejniske luftforureningsmålinger,
3. anmeldelse af stoffer og materialer med pligt til angivelse af forhold, som har betydning for vurderingen af stoffets eller materialets farlighed, og om sikkerhedsdatablade, tekniske datablade og lign. fra leverandører og arbejdspladsbrugsanvisninger fra arbejdsgivere.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan give regler om forbud mod fremstilling, import og anvendelse af stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed.

Stk. 3. Der kan i regler om stoffer og materialer anvendes henvisninger til normer og standarder, når disse angives entydigt, herunder med datering.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte grænseværdier for stoffer og materialer samt en liste over stoffer og materialer, der betragtes som farlige eller i øvrigt forringende for sikkerhed eller sundhed.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at stoffer eller materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes, hvis de kan erstattes af ufarlige, mindre farlige eller mindre generende stoffer eller materialer.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at stoffer og materialer, der kan være farlige for eller i øvrigt forringe sikkerhed eller sundhed, ikke må anvendes til bestemte formål eller inden for særlige områder, før Arbejdstilsynets udtalelse eller godkendelse foreligger.

Kapitel 8 - Hvileperiode og fridøgn

§ 40. Arbejdstiden skal tilrettelægges således, at de ansatte får en hvileperiode på mindst 11 sammenhængende timer inden for hver periode på 24 timer, jf. dog § 45.

Stk. 2. Hvileperioden kan nedsættes til 8 timer ved

1. holdskifte i virksomheder, der arbejder i holddrift, når det ikke er muligt at holde den daglige eller ugentlige hviletid mellem afslutningen af det ene holds arbejde og begyndelsen af det andet holds arbejde, og
2. landbrugsarbejde og jagt og fangst indtil 30 dage i et kalenderår, jf. dog § 43.

Stk. 3. Lastning og losning, der fortrinsvis udføres af løsarbejdere, samt nødvendige arbejder i tilslutning hertil, omfattes ikke af stk. 1 og 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om en mindste hvileperiode efter udført overarbejde, inden de pågældende ansatte atter beskæftiges.

§ 41. Inden for hver periode på 7 døgn skal de ansatte have et ugentligt fridøgn, der skal ligge i umiddelbar tilslutning til en daglig hvileperiode. Det ugentlige fridøgn skal så vidt muligt falde på en søndag og så vidt muligt samtidig for alle, der er ansat i virksomheden.

Stk. 2. Reglen i stk. 1, 2. pkt., gælder ikke for landbrug, gartneri, jagt og fangst.

Stk. 3. Ved arbejde med pasning af mennesker, dyr og planter samt ved arbejde, der er nødvendigt for at bevare værdier, kan det ugentlige fridøgn udskydes, når det er nødvendigt af beskyttelseshensyn eller for at sikre kontinuerlige ydelser eller tilsvarende produktion. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

§ 42. §§ 40 og 41 kan fraviges i nødvendigt omfang, når naturomstændigheder, ulykker, maskinsammenbrud eller lignende uforudsete begivenheder forstyrrer eller har forstyrret den regelmæssige drift af virksomheden. Fravigelsen skal noteres i tilsynsbogen eller ved anden, tilsvarende dokumentation.

§ 43. For fag og faglige områder eller særlige arbejdsformer, hvor forholdene gør det nødvendigt, kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om

1. den daglige hvileperiode, herunder om nedsættelse af den daglige hvileperiodes længde til 8 timer og om hvileperiodens beliggenhed, og
2. det ugentlige fridøgn, herunder om omlægning af fridøgnet.

§ 44. Personer i overordnede stillinger samt repræsentanter og agenter, der arbejder uden for virksomhedens faste arbejdssted, omfattes kun af §§ 40 og 41, i det omfang det nærmere fastsættes af beskæftigelsesministeren.

§ 45. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, under hvilke vilkår §§ 40 og 41 kan fraviges ved aftale.

§ 45 a. I tilfælde af fravigelse efter §§ 40-45 skal der ydes tilsvarende kompenserende hvileperioder eller fridøgn, eller der skal ydes passende beskyttelse, hvis forholdene undtagelsesvis er af en sådan art, at det ikke er muligt at yde kompenserende hvileperioder eller fridøgn. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte, at 1. pkt. ikke gælder for personer i overordnede stillinger.

§ 45 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om begrænset arbejdstid for arbejde, der i særlig grad kan bringe sikkerhed og sundhed i fare.

§ 45 c. Regler, der fastsættes efter §§ 43 og 45 b, kan finde anvendelse på enhver, der fører eller er besætningsmedlem på et køretøj, herunder også arbejde, der ikke udføres for en arbejdsgiver.

Kapitel 9 - Unge under 18 år

§ 45 d. Reglerne i dette kapitel finder anvendelse på unge under 18 år, der udfører arbejde for en arbejdsgiver, herunder også det arbejde, som er nævnt i § 2, stk. 2, nr. 1 og 2.

§ 46. Ved beskæftigelse af unge under 18 år skal der ved arbejdets planlægning, tilrettelæggelse og udførelse tages hensyn til den unges alder, helbredstilstand og fysiske og psykiske udvikling samt til indvirkningen på skolegang eller anden uddannelse.

Stk. 2. Unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, må ikke beskæftiges ved arbejde, jf. dog stk. 4-6.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om unges beskæftigelse, herunder højere aldersgrænser end 15 år for beskæftigelse ved visse former for arbejde, med henblik på at sikre, at arbejdet kan udføres sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarligt. Der kan fastsættes særlige regler for unge under uddannelse.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte, at lejlighedsvist eller kortvarigt arbejde, som enten udføres i arbejdsgiverens private husholdning eller udelukkende udføres af de medlemmer af arbejdsgiverens familie, som hører til husstanden, undtages fra forbuddet i stk. 2 og §§ 47 og 48 under nærmere angivne betingelser og begrænsninger. Det er en forudsætning, at arbejdet ikke indebærer fare for den unges sikkerhed eller sundhed.

Stk. 5. For unge, der hører til arbejdsgiverens familie og husstand, kan beskæftigelsesministeren fastsætte fravigelser fra aldersgrænser fastsat i medfør af stk. 3 under nærmere angivne betingelser og begrænsninger.

Stk. 6. Beskæftigelsesministeren kan tillige fastsætte regler om,

1. at unge, der er fyldt 13 år, kan have lettere arbejde inden for nærmere afgrænsede former for arbejde og under nærmere fastsatte betingelser og vilkår,
2. at forbuddet i stk. 2 og § 47 kan fraviges for unge, som er fyldt 14 år, og som udfører arbejde, der er led i en uddannelse eller træder i stedet for den lovpligtige undervisning,
3. at forbuddet i stk. 2 og §§ 47 og 48 kan fraviges, for så vidt angår unges optræden i forestillinger m.v. af kulturel eller kunstnerisk art, i sportsarrangementer eller ved optagelse af film eller lignende under nærmere fastsatte betingelser og vilkår, idet der dog, for så vidt angår unge, som er under 13 år, skal indhentes tilladelse i hvert enkelt tilfælde, og
4. at forbuddet i stk. 2 og §§ 47 og 48 under nærmere fastsatte betingelser og vilkår kan fraviges, for så vidt angår unges deltagelse i jagt og fangst.

Stk. 7. Arbejdsgiveren skal ved beskæftigelse af unge, der er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, gøre de unges forældre eller værge bekendt med beskæftigelsen, herunder arbejdstidens længde samt de ulykkes- og sygdomsfarer, der eventuelt er forbundet med arbejdet, og de foranstaltninger, der er truffet vedrørende sikkerhed og sundhed.

§ 47. Arbejdstiden for unge under 18 år må ikke overstige den sædvanlige arbejdstid for voksne, der er beskæftiget i samme fag, og må endvidere ikke overstige 8 timer om dagen og 40 timer om ugen.

Stk. 2. Den daglige arbejdstid for unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, må ikke overstige 2 timer på skoledage og 7 timer på andre dage end skoledage. Dog må unge, som er fyldt 15 år, men stadig er omfattet af undervisningspligten, arbejde 8 timer på andre dage end skoledage. Den samlede ugentlige arbejdstid må ikke overstige 12 timer i uger med skoledage og 35 timer i andre uger end skoleuger. Dog må unge, der er fyldt 15 år, men stadig er omfattet af undervisningspligten, arbejde 40 timer i andre uger end skoleuger. For unge, som er under 15 år, men som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, må arbejdstiden ikke overstige 7 timer om dagen og 35 timer om ugen.

Stk. 3. Hvis den daglige arbejdstid overstiger 4½ time, skal unge under 18 år have en pause på mindst 30 minutter. Pausen skal være passende beliggende og om muligt sammenhængende.

Stk. 4. Unge under 18 år må ikke arbejde i tidsrummet mellem kl. 20 og kl. 6.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte særlige regler om

1. arbejdstidens tilrettelæggelse og beregning i tilfælde, hvor unge arbejder som led i en uddannelse eller arbejder for flere arbejdsgivere,
2. i hvilket omfang stk. 1 kan fraviges for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten,
3. at unge, som er omfattet af undervisningspligten, skal have en helt arbejdsfri periode i løbet af skoleferien, og
4. at bestemmelsen i stk. 4 kan fraviges for fag eller faglige områder, hvor forholdene gør det nødvendigt eller ønskeligt for unge, der er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, dog således at unge under ingen omstændigheder må arbejde i tidsrummet mellem kl. 24 og kl. 4.

§ 48. Unge under 18 år skal have en sammenhængende hvileperiode på mindst 12 timer i døgnet. Dog skal unge, som er under 15 år, eller som er omfattet af undervisningspligten, have en sammenhængende hvileperiode på mindst 14 timer i døgnet.

Stk. 2. Inden for hver periode på 7 døgn skal unge under 18 år have to sammenhængende fridøgn. Hvis det ikke er muligt at lægge de to fridøgn i sammenhæng, skal det ene fridøgn ligge i umiddelbar tilslutning til en daglig hvileperiode. Et af disse fridøgn skal så vidt muligt falde på en søndag.

Stk. 3. For fag og faglige områder eller for særlige arbejdsformer, hvor forholdene gør det nødvendigt eller ønskeligt, kan beskæftigelsesministeren fastsætte særlige regler om

1. varigheden af hvileperioden for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, når der gives den unge en kompenserende hvileperiode,
2. udsættelse af fridøgn for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten, når der gives den unge kompenserende fridøgn,
3. afbrydelse af hvileperiode og
4. begrænsning af fridøgn, idet der dog altid skal gives den unge mindst 36 timers frihed i sammenhæng inden for hver periode på 7 døgn.

§ 48 a. Beskæftigelsesministeren kan i øvrigt fastsætte regler om, at § 47, stk. 1, 3 og 4, kan fraviges i de i § 42 nævnte tilfælde for unge, som er fyldt 15 år, og som ikke længere er omfattet af undervisningspligten.

Kapitel 10 - Lægeundersøgelser m.v.

§ 49. For virksomheder, fag, faglige områder eller grupper af ansatte, hvis arbejde er forbundet med fare for de ansattes sundhed, kan beskæftigelsesministeren i samarbejde med Grønlands hjemmestyre fastsætte regler om,

1. at de ansatte skal lægeundersøges før ansættelsen, under ansættelsen og efter ansættelsens ophør, eventuelt ved regelmæssige undersøgelser, og
2. at der regelmæssigt eller i enkelte tilfælde skal foretages arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om tilsvarende undersøgelser med henblik på at vurdere, om et arbejde kan medføre fare for sundheden.

Stk. 3. Udgifterne ved undersøgelserne afholdes af arbejdsgiveren eller staten efter regler, der fastsættes af beskæftigelsesministeren.

Stk. 4. Arbejdsgiveren skal sørge for, at undersøgelserne kan foregå uden tab af indtægt for de ansatte og så vidt

muligt i arbejdstiden.

Stk. 5. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at de ansatte og tidligere ansatte har pligt til at lade sig undersøge.

§ 49 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte særlige regler om lægeundersøgelser af unge under 18 år med henblik på deres påbegyndelse af arbejde for en arbejdsgiver. § 49, stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. I reglerne kan det fastsættes, at en skolelæge på grundlag af en undersøgelse foretaget, før eleven forlader skolen, skal afgive en erklæring om, hvorvidt eleven lider eller har lidt af sygdomme, der kan have indflydelse på elevens sikkerhed og sundhed under erhvervsarbejde. Tilsvarende regler kan fastsættes for unge under 18 år, der er under faglig uddannelse.

Stk. 3. I reglerne kan det endvidere fastsættes, at arbejdsgivere ved ansættelse af en ung under 18 år skal sikre sig, at det arbejde, den unge antages til, er foreneligt med den unges helbredstilstand.

Kapitel 11 - Arbejdsmiljørådet m.v.

§ 50. Der oprettes et grønlandsk arbejdsmiljøråd, som har til formål at give arbejdsmarkedets parter medindflydelse på indsatsen for et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Rådet har følgende opgaver:

1. Rådet medvirker til at udbrede kendskab til arbejdsmiljøspørgsmål.
2. Rådet drøfter på eget initiativ spørgsmål, som det finder af betydning for arbejdsmiljøet, og udtaler sig herom til beskæftigelsesministeren, landsstyret og Arbejdstilsynet.
3. Rådet udtaler sig om og giver forslag til lovændringer og nye regler samt om de enkelte sager, som beskæftigelsesministeren, landsstyret eller Arbejdstilsynet forelægger for rådet.
4. Før afgørelse af klager efter § 64 skal rådets udtalelse indhentes.

Stk. 2. Rådet kan nedsætte arbejdsudvalg og udpege medlemmer til disse, også uden for rådets medlemskreds.

Stk. 3. Rådet kan indhente erklæringer fra sagkyndige og iværksætte undersøgelser til brug for sit arbejde.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren godkender rådets forretningsorden.

§ 51. Arbejdsmiljørådet består af en formand udpeget af landsstyret efter indhentet udtalelse fra arbejdsmarkedets parter og følgende andre medlemmer:

1. 2 medlemmer udpeget af Sulinermik Inuussutissarsiuqartut Kattuffiat (SIK).
2. 1 medlem udpeget af Nunatsinni Perorsaasut Kattuffiat (NPK), Sygeplejerskernes Fagforening (PK) og Lærernes Fagforening i Grønland (IMAK) i fællesskab.
3. 1 medlem udpeget af Tjenestemandsföreningen (AK) og Akademikernes Sammenslutning i Grønland (ASG) i fællesskab.
4. 1 medlem udpeget af Grønlands Arbejdslederforening (SSK).
5. 1 medlem udpeget af Grønlands Arbejdsgiverforening (GA).
6. 1 medlem udpeget af De Grønlandske Kommuners Landsforening (KANUKOKA).
7. 1 medlem udpeget af Grønlands landsstyre i samråd med Finansministeriet.

Stk. 2. For hver repræsentant udpeger organisationerne en stedfortræder.

Stk. 3. Formanden og de øvrige medlemmer samt stedfortræderne for disse udpeges for 4 år ad gangen og kan genudpeges. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den kun til periodens udløb.

Stk. 4. Afgørelser i Arbejdsmiljørådet træffes ved stemmeflertal blandt de tilstedeværende medlemmer. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 5. Teknisk og lægeligt sagkyndige kan efter behov tilforordnes rådet.

Stk. 6. Arbejdstilsynet deltager med en repræsentant uden stemmeret i rådets møder og fungerer i øvrigt som sekretariat for rådet.

§ 52. (Ophævet)

§ 53. Beskæftigelsesministeren kan yde støtte til oplysning og uddannelse vedrørende arbejdsmiljø i Grønland.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om administrationen af støtten.

Kapitel 12 - Arbejdstilsynet

§ 54. Beskæftigelsesministeren er øverste administrative myndighed vedrørende arbejdsmiljøspørgsmål i Grønland.

Stk. 2. Direktøren for Arbejdstilsynet fastsætter antallet af lokale afdelinger i Grønland og opgavernes fordeling mellem afdelingerne.

§ 55. Arbejdstilsynet har i spørgsmål om arbejdsmiljø i Grønland til opgave at

1. vejlede virksomhederne, arbejdsmarkedets organisationer og offentligheden om arbejdsmiljømæssige spørgsmål,
2. bistå Beskæftigelsesministeriet med forberedelse af regler i henhold til loven,
3. udstede forskrifter i henhold til bemyndigelse fra beskæftigelsesministeren,
4. holde sig orienteret om den tekniske og sociale udvikling med henblik på forbedring af arbejdet for sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet,
5. behandle planer for arbejdsprocesser, arbejdssteder, tekniske hjælpemidler m.v. samt stoffer og materialer og meddele tilladelser i henhold til loven eller administrative regler og
6. påse, at loven og de forskrifter, der gives med hjemmel i loven, overholdes.

§ 56. Beskæftigelsesministeren kan bemyndige direktøren for Arbejdstilsynet til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt beskæftigelsesministeren.

§ 57. Beskæftigelsesministeren kan bestemme, at Arbejdstilsynets opgaver i nærmere angivet omfang henlægges til anden offentlig myndighed eller privat institution, samt i hvilket omfang Arbejdstilsynet skal føre kontrol med sådant tilsyn.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om anerkendelse af prøvninger og anden dokumentation for, at forskrifter om sikkerhed og sundhed er fulgt.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om betaling, eventuelt i form af takstmæssigt fastsatte afgifter for undersøgelser m.v. foretaget eller iværksat af Arbejdstilsynet.

§ 57 a. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om gebyr, herunder om opkrævning og indbetaling fra arbejdsgivere, til delvis dækning af Arbejdstilsynets omkostninger ved afholdelse af arbejdsmiljøuddannelsen.

Stk. 2. Gebyret reguleres årligt i overensstemmelse med stigningen i det generelle pris- og lønindeks på finansloven det pågældende år.

§ 57 b. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at rettighedshavere og andre, der har en tilladelse efter inatsisartutlov om mineralske råstoffer og aktiviteter af betydning herfor eller efter inatsisartutlov om udnyttelse af vandkraftressourcer til produktion af energi, skal betale et gebyr. Gebyret skal dække Arbejdstilsynets omkostninger ved tilsyn med og myndighedsbehandling af aktiviteter inden for tilladelsesområdet, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. Rettighedshavere og andre, der er omfattet af stk. 1, skal betale for Arbejdstilsynets udgifter til transport, tolk og oversættelse samt kost og logi i forbindelse med tilsynet.

Stk. 3. Krav om betaling for tilsyn efter stk. 1 og 2 omfatter ikke forundersøgelser, videnskabelige undersøgelser og efterforskningsaktiviteter frem til en af Naalakkersuisut godkendt udnyttelsesplan.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om opkrævning af betaling efter stk. 2.

§ 58. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om pligt til anmeldelse af arbejdsulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af arbejdsmiljømæssig betydning.

Stk. 2. Den, som under udøvelse af offentlig tjeneste eller hverv får kendskab til forhold, der strider mod denne lov eller regler udstedt i henhold til loven, skal underrette Arbejdstilsynet herom.

Stk. 3. En læge, der konstaterer eller får mistanke om, at en person har været udsat for skadelige påvirkninger på sin arbejdsplads, skal underrette Arbejdstilsynet. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler herom.

§ 58 a. Arbejdstilsynet kan, i det omfang det er nødvendigt, indsamle og samkøre oplysninger fra anmeldelsessystemet til anmeldelse af arbejdsskader og Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings datagrundlag om arbejdsulykker og erhvervssygdomme. Oplysningerne indsamles med henblik på behandling og registersamkøring i kontroløjemed til identifikation af virksomheder til brug for målretning af Arbejdstilsynets kontrol og tilsyn. Oplysningerne indsamles endvidere med henblik på behandling og registersamkøring til analyse- og forebyggelsesformål og statistiske formål.

§ 59. Enhver, der er pålagt pligter efter loven, skal efter anmodning give Arbejdstilsynet alle oplysninger, der er nødvendige for udøvelsen af tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Arbejdstilsynets medarbejdere har uden retskendelse mod behørig legitimation til enhver tid adgang til offentlige og private arbejdssteder, jf. dog stk. 3, i det omfang det er påkrævet, for at de kan varetage deres hverv. Politiet yder om fornødent bistand hertil. Nærmere regler om bistanden kan fastsættes af beskæftigelsesministeren efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse ved Arbejdstilsynets kontrol med arbejde af ikkeerhvervsmæssig karakter, der udføres af en person på eller i dennes private bolig, fritidsbolig, køretøj, fritidsfartøj eller andre løsøregenstande tilhørende husstanden. Beskæftigelsesministeren kan dog fastsætte, at Arbejdstilsynet fortsat kan føre kontrol og tilsyn med elevatorer og andet løfteudstyr samt trykbærende udstyr uden retskendelse.

Stk. 4. Arbejdstilsynets medarbejdere kan som led i tilsynets udøvelse uden retskendelse kræve tilgængelig dokumentation udleveret, herunder foretage fotografiske optagelser og lign., og medtage prøver til nærmere analyse eller undersøgelse. Arbejdsgiveren eller dennes repræsentant skal underrettes herom, jf. § 17 b og § 18.

§ 60. Arbejdstilsynet kan påbyde, at forhold, der strider mod loven eller mod regler eller afgørelser i medfør af loven, bringes i orden straks eller inden en frist.

Stk. 2. Skønner Arbejdstilsynet det nødvendigt for at afværge en overhængende, betydelig fare for de ansattes eller andres sikkerhed eller sundhed, kan det påbyde, at faren straks imødegås, herunder

1. at de tilstedeværende øjeblikkeligt fjerner sig fra farezonen,
2. at brugen af en maskine, en maskindel, en beholder, en præfabrikeret konstruktion, et apparat, et redskab, et andet teknisk hjælpemiddel eller et stof eller materiale standses, eller
3. at arbejde i øvrigt standses.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdstilsynet kan påbyde, at den, der har leveret eller markedsført et teknisk hjælpemiddel, et personligt værnemiddel eller et stof eller materiale, som anvendt i overensstemmelse med dets bestemmelse alligevel viser sig at frembyde fare for sikkerhed eller sundhed, træffer de nødvendige foranstaltninger til afværgelse heraf. Det kan herunder påbydes,

1. at levering eller markedsføring standses, og
2. at de pågældende tekniske hjælpemidler, personlige værnemidler eller stoffer eller materialer tilbagekaldes fra markedet.

§ 61. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at der på arbejdsstedet skal findes en tilsynsbog eller anden tilsvarende dokumentation for tilsynets inspektioner, påbud og andre meddelelser om arbejdsmiljømæssige forhold og om anvendelse og opbevaring af tilsynsbogen eller dokumentationen.

Stk. 2. Arbejdsgiveren skal efterkomme krav om tilbagemelding vedrørende skriftlige påbud m.v. inden for den af Arbejdstilsynet fastsatte frist.

§ 62. Myndigheder og personer, der udfører opgaver efter kapitel 10-12, samt enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet tavshedspligt efter § 29 i kriminallov for Grønland.

Stk. 2. En medarbejder ved Arbejdstilsynet må ikke over for arbejdsgiveren eller dennes repræsentant oplyse, at et tilsynsbesøg foretages som følge af en klage.

§ 63. Efter forhandling med landsstyret eller den pågældende minister kan beskæftigelsesministeren fastsætte regler om Arbejdstilsynets samarbejde med andre offentlige myndigheder.

Kapitel 13 - Klageadgang

§ 64. Klage over en afgørelse truffet af Arbejdstilsynet kan inden 6 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende, indbringes for beskæftigelsesministeren.

Stk. 2. Klagen sendes til Arbejdstilsynet. Hvis Arbejdstilsynet fastholder afgørelsen, videresendes klagen til beskæftigelsesministeren.

Stk. 3. Rettidig klage har opsættende virkning, indtil beskæftigelsesministerens afgørelse foreligger eller beskæftigelsesministeren bestemmer andet. Klager over afgørelser om forhold efter § 60, stk. 1, som skal bringes i orden straks, samt afgørelser efter § 60, stk. 2 og 3, har ikke opsættende virkning.

Stk. 4. Når særlige grunde taler derfor, kan beskæftigelsesministeren behandle en klage og tillægge denne opsættende virkning, selv om klagen ikke er fremkommet rettidigt.

Stk. 5. Før beskæftigelsesministeren træffer afgørelse i en klage, skal der indhentes en udtalelse fra Arbejdsmiljørådet.

Kapitel 14 - Kriminalretlige foranstaltninger

§ 65. Foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland idømmes den, der

1. overtræder § 11, § 11 a, stk. 1-3, § 12, § 13, stk. 1 og 2, §§ 14-17, §§ 19-28, § 31, stk. 1 og 2, § 32, stk. 1, § 34, stk. 1, § 36, stk. 1, § 38, stk. 1, § 58, stk. 2 og 3, § 59, stk. 1, og § 61, stk. 2,
2. lader arbejde udføres i strid med kapitel 8 og 9, leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller udfører arbejde i strid med kapitel 8,
3. ikke efterkommer påbud efter § 60 eller
4. undlader at meddele oplysninger efter § 17 a, stk. 2.

Stk. 2. Ved udmålingen af en kriminalretlig foranstaltning efter stk. 1 skal det anses som en væsentlig skærpene omstændighed, at overtrædelser har medført en ulykke med alvorlig personskade eller døden til følge.

Stk. 3. Ved udmåling af en kriminalretlig foranstaltning efter stk. 1, nr. 1, skal det, i det omfang arbejdsgiveren har opfyldt sine pligter efter lovens kapitel 3, betragtes som en skærpende omstændighed, at ansatte forsætligt eller groft uagtsomt overtræder lovgivningens krav om

1. anvendelse af personlige værnemidler,
2. anvendelse af udsugningsforanstaltninger,
3. anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger eller
4. anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder.

Stk. 4. Ud over de i stk. 3 nævnte tilfælde skal det ved udmåling af en kriminalretlig foranstaltning efter stk. 1 og 2 betragtes som en skærpende omstændighed,

1. at overtrædelsen er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed,
2. at der ved overtrædelsen er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, uden at forholdet er omfattet af stk. 2,
3. at der tidligere er afgivet påbud efter § 60, stk. 1 eller 2, for det samme eller tilsvarende forhold, eller
4. at der ved overtrædelsen er opnået eller tilsigtet opnået en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre.

Stk. 5. Det skal betragtes som en særlig skærpende omstændighed, at der for unge under 18 år er sket skade på liv eller helbred eller fremkaldt fare herfor, jf. stk. 4, nr. 2.

Stk. 6. Sker der ikke konfiskation af udbytte, som er opnået ved overtrædelsen, skal der ved udmåling af bøde, herunder tillægsbøde, tages særlig hensyn til størrelsen af en opnået eller tilsigtet økonomisk fordel.

Stk. 7. § 13 i kriminalloven for Grønland om medvirken finder anvendelse på det i stk. 1 og 2 omhandlede kriminalretlige ansvar.

Stk. 8. Forældelsesfristen for det kriminalretlige ansvar er 5 år ved overtrædelse af §§ 24-28 og regler udstedt i henhold til § 29.

§ 66. For overtrædelse af § 11, § 11 a, stk. 1-3, § 12, § 32, stk. 1, § 34, stk. 1, § 36, stk. 1, og § 38, stk. 1, samt forhold omfattet af § 65, stk. 1, nr. 2 og 3, kan der pålægges en arbejdsgiver bødeansvar, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes arbejdsgiveren som forsætlig eller uagtsom, jf. dog stk. 3. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For bødeansvar efter denne bestemmelse finder § 91, stk. 4, i kriminallov for Grønland ikke anvendelse.

Stk. 2. Ved bødens udmåling finder § 65, stk. 2, 4 og 5, tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. I det omfang arbejdsgiveren har opfyldt sine pligter efter lovens kapitel 3, kan arbejdsgiveren ikke idømmes en kriminalretlig foranstaltning, hvis ansatte overtræder lovgivningens krav om

1. anvendelse af personlige værnemidler,
2. anvendelse af udsugningsforanstaltninger,
3. anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger eller
4. anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder.

§ 67. I forskrifter, der udstedes i henhold til loven, kan der fastsættes bestemmelser om foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland for overtrædelse af forskrifterne og påbud eller forbud afgivet i henhold til forskrifterne. Det kan endvidere fastsættes, at en arbejdsgiver er ansvarlig for overtrædelse af forskrifter, påbud eller forbud som anført, selv om overtrædelsen ikke kan tilregnes den pågældende som forsætlig eller uagtsom. Det er en betingelse for bødeansvaret, at overtrædelsen kan tilregnes en eller flere til virksomheden knyttede personer eller virksomheden som sådan. For sådant bødeansvar finder § 91, stk. 4, i kriminallov for Grønland ikke anvendelse.

§ 67 a. Foranstaltninger efter kriminalloven for Grønland kan ikke pålægges virksomhedsledere m.fl. efter § 66, stk. 1, 1. pkt., og § 67, 2. pkt., jf. § 17 b.

§ 68. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) et kriminalretligt ansvar efter reglerne i kriminallovens 5. kapitel. § 66, stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.

§ 69. Når unge under 18 år beskæftiges i strid med bestemmelserne i denne lov eller de i henhold til loven fastsatte forskrifter, kan forældremyndighedens indehavere idømmes bøde, såfremt arbejdet er foregået med deres vidende.

§ 69 a. I domme, hvorved nogen tilholdes at opfylde en forpligtelse efter denne lov, kan som tvangsmiddel fastsættes en fortløbende bøde, der tilfalder statskassen.

§ 70. Retssager behandles af Grønlands landsret som 1. instans.

Kapitel 15 - Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 71. Loven træder i kraft den 1. juli 1986.

§ 72. Lov nr. 225 af 19. maj 1971 om arbejderbeskyttelse i Grønland ophæves.

Stk. 2. Følgende regler, fastsat med hjemmel i den i stk. 1 nævnte lov, forbliver i kraft med de af denne lov følgende ændringer, indtil de ophæves eller afløses af bestemmelser fastsat i henhold til denne lov:

1. Bekendtgørelse nr. 148 af 18. april 1972 for Grønland om dampkedelanlæg på landjorden.
2. Bekendtgørelse nr. 149 af 18. april 1972 for Grønland om transportable beholdere til sammentrykkede, fordråbede eller under tryk opløste luftarter.
3. Bekendtgørelse nr. 151 af 18. april 1972 for Grønland om opstilling og brug af mekanisk drevne kraner, taljer og lignende.
4. Bekendtgørelse nr. 152 af 18. april 1972 for Grønland om unge menneskers farlige arbejde.
5. Bekendtgørelse nr. 155 af 18. april 1972 for Grønland om trykbeholdere m.v. på landjorden.
6. Udeladt.
7. Arbejdsministeriets cirkulære nr. 181 af 27. august 1974 om samarbejde mellem politiet og Arbejdstilsynet i Grønland.

Stk. 3. For overtrædelse af de bestemmelser, der forbliver i kraft efter stk. 2, kan der idømmes bøde. §§ 66 og 68-70 finder tilsvarende anvendelse.

Lov nr. 193 af 26. marts 1991 indeholder i § 4 følgende bestemmelser:

§ 4

Loven træder i kraft den 1. april 1991.

Lov nr. 321 af 18. maj 2005 indeholder i § 2 følgende bestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2006, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. § 11 a træder i kraft den 1. januar 2008 for arbejdsgivere, der har pligt til at organisere sikkerheds- og sundhedsarbejdet. For andre arbejdsgivere kan beskæftigelsesministeren efter høring af Grønlands hjemmestyre fastsætte, fra hvilket tidspunkt bestemmelsen skal træde i kraft.

Stk. 3. Bestemmelsen i § 46, stk. 7, har virkning for arbejdsforhold, der indgås efter lovens ikrafttræden.

Stk. 4. For klager over afgørelser truffet i henhold til denne lov, som er under behandling den 1. januar 2006, gælder følgende:

1. Arbejdstilsynet træffer afgørelse i sager, hvor klage er rejst over for direktøren for Arbejdstilsynet. Arbejdstilsynets afgørelse kan påklages til beskæftigelsesministeren, jf. § 64.
2. Det Grønlandske Arbejdsmiljøråd skal høres i afgørelser, som beskæftigelsesministeren træffer efter lovens ikrafttræden, jf. § 64.

Lov nr. 1382 af 23. december 2012 indeholder i § 2 følgende bestemmelser:

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2013.

Stk. 2. § 1, nr. 10-14, finder anvendelse på overtrædelser begået efter lovens ikrafttræden.

Beskæftigelsesministeriet den 26. oktober 2005

Claus Hjort Frederiksen/Lis Gamborg

Lov nr. 461 af 15. maj 2017 indeholder i § 3 følgende bestemmelse:

§ 3 Loven træder i kraft den 1. juli 2017.